

105. Bijbelstudie over DE TWEE GETUIGEN - HASH'NEI HA'EDAI השני האדאי

Deze studie is gebaseerd op mijn preek voor de viering van Yom haBikurim op zondag 8 april 2012

Vandaag is het Yom haBikurim, de Dag van de Eerstelingen, waarop wij met blijdschap de opstanding van Yeshua haMashiach mogen herdenken. Enkele dagen geleden zaten wij hier in dezelfde zaal om op de Seideravond niet alleen de bevrijding van onze voorouders uit de slavernij in Egypte te herdenken, maar ook om onze eigen bevrijding te vieren uit de slavernij van de zonde door het bloed van Yeshua. Beide feesten zijn nauw met elkaar verbonden en het ene kan niet zonder het andere. Daarom vind ik het jammer dat er bijna elk jaar heel wat minder mensen naar de viering van Yom haBikurim komen dan naar de Seiderviering. Zonder Zijn opstanding zou het offer van Yeshua aan het kruis op Golgotha tevergeefs geweest zijn, maar doordat Hij de dood heeft overwonnen geeft Hij ons niet alleen vergeving voor onze zonden, maar ook de mogelijkheid om het eeuwige leven te ontvangen als wij ervoor kiezen Hem te volgen en daarom is de viering van Zijn opstandingsdag naar mijn mening even belangrijk als de Seiderviering. Doordat Yeshua de straf op zich genomen heeft die wij verdiend hadden en Zijn bloed gevloeid is voor onze overtredingen, mogen wij iedere dag opnieuw voor G'ds troon verschijnen om onze zonden aan de Eeuwige te belijden en Hem nederig om vergeving te vragen door een beroep te doen op het offer van Yeshua. We moeten ons hierbij echter wel heel goed van bewust zijn waar wij mee bezig zijn. We moeten ons er wel heel goed realiseren dat Yeshua ondraaglijke pijnen heeft geleden toen Hij vele uren lang op een onbeschrijflijke wrede wijze gemarteld werd en dat Hij voor uw en voor mijn zonden geleden heeft terwijl Hijzelf onschuldig was. Beseft u dat wel? Hoe voelt het om aan te moeten zien hoe iemand anders keihard gestraft wordt voor iets dat hij niet gedaan heeft en waarvan u weet dat uzelf de dader was? Het is niet eerlijk om een ander te laten opdraaien voor uw fouten en overtredingen. Maar Hij wilde het zelf! Hij heeft het zelf aangeboden en wij mogen daar dankbaar gebruik van maken met de bedoeling om voortaan ons best te doen om niet weer de fout in te gaan, want het kan natuurlijk niet zo zijn dat we er maar op los leven met de gedachte in ons achterhoofd dat we na iedere zonde gewoon om vergeving kunnen vragen en dan zit het weer goed. Nee, zo werkt het echt niet! Als wij namelijk zo redeneren, dan maken wij het kostbare bloed van Yeshua tot een goedkoop wegwerpproduct en dat mag nooit gebeuren! Natuurlijk mogen we iedere dag opnieuw om vergeving vragen voor onze zonden, want zolang wij als stervelingen hier op aarde wonen, blijven wij zondigen, of wij willen of niet, maar het is wel de bedoeling om onze zonden tot een minimum te beperken en ernaar te streven om zo rein mogelijk te leven. U kent allen het verhaal van de overspelige vrouw in יוחנן Yochanan [Johannes] 7:53-8:11. De Joden hadden volgens de voorschriften van de Tora niet alleen het volste recht, maar zelfs de plicht om deze vrouw te stenigen, want op overspel stond immers de doodstraf en in dit geval is zij zelfs op heterdaad betrapt. Zelfs de beste advocaat zou geen poot hebben om op te staan om haar te kunnen vrijpleiten. Ook Yeshua heeft haar niet vrijgepleit, want Hij wist maar al te goed wat zij gedaan had. Maar Hij draaide de rollen om. Natuurlijk had zij de doodstraf verdiend, maar degene die deze straf zou uitvoeren moest uiteraard zelf wel onberispelijk zijn, want niemand heeft het recht om over een ander te oordelen als men zelf ook genoeg op zijn kerfstok heeft. Het zou erg hypocriet zijn als de ene wetsovertreder een vonnis voltrekt over een andere wetsovertreder voor het overtreden van de wet. Kunt u mij volgen? Yeshua heeft gezegd: *“Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt, want met het oordeel, waarmede gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden. Wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog bemerkt gij niet? Hoe kunt gij dan tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog wegdoen, terwijl, zie, de balk in uw oog is? Huichelaars! Doe eerst de balk uit uw oog weg, dan zult gij scherp kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen.”* (מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 7:1-5). Degenen die over anderen oordelen moeten eerst maar in de spiegel kijken en bij zichzelf te rade gaan of zij zich wel houden aan alle 613 geboden en

verboden van de Tora. Houden zij wel altijd de Shabat? Eten ze wel altijd kosher? Letten ze in de supermarkt op de ingrediënten van de producten die ze kopen? Zijn ze wel consequent in het vieren van Rosh Chodesh en de Bijbelse feestdagen? En zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan. Daarom zei Yeshua tegen degenen die de overspelige vrouw wilden stenigen: *“Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar.”* Door hoeveel mensen werd de vrouw vervolgens gestenigd? Tien? Vijf? Niet één! Zij gingen namelijk één voor één weg, nadat ze dit gehoord hadden. Waarom? Omdat Yeshua maar al te goed wist dat iedereen gezondigd heeft. De één met dit, de ander met dat, maar niemand gaat vrijuit, want er staat geschreven: *“Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van G'd!”* (Romeinen 3:23). Tegenwoordig zou het volgens mij toch wel slecht afgelopen zijn met de overspelige vrouw, want nu zijn er talrijke gelovigen die van zichzelf denken dat zij geen zondaars meer zijn. Met deze verkeerde gedachte houden zij echter niet alleen anderen, maar ook zichzelf voor de gek, en wat nog erger is: zij houden daarmee ook de Eeuwige voor de gek, want Hij zegt in Zijn Woord dat zij leugenaars zijn en dat zij ook Hem daarmee tot een leugenaar maken. Yochanan [Johannes] schrijft hierover: *“Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en Zijn woord is in ons niet!”* (א ירחנך Yochanan alef [1 Johannes] 1:8-10). Allen die de overspelige vrouw wilden stenigen, hebben zich dit blijkbaar heel goed gerealiseerd en dropen af zonder ook maar één enkele steen te gooien. De enige die geen zonde had was Yeshua. Hij had dus het volste recht om de doodstraf te voltrekken, maar deed Hij dat ook? Nee, Hij deed het niet! Hij zei wel tegen haar: *“Ga heen, zondig van nu af niet meer.”* Hij zei niet dat ze op de oude voet mocht doorgaan. Nee, Hij gaf haar een nieuwe kans, maar dan wel met de bedoeling om dezelfde fout niet opnieuw te doen. Leefde deze vrouw daarna dan als een heilige en heeft ze daarna echt nooit meer gezondigd? Ik denk van niet. Natuurlijk zal ze daarna zo nu en dan nog wel een zonde gepleegd hebben, maar ik ben er wel van overtuigd dat ze nooit meer overspel gepleegd heeft. Yeshua gaf haar een nieuwe kans en zo geeft de Eeuwige ook ons steeds weer nieuwe kansen, maar het houdt een keer op. Er zijn ook zonden die nooit vergeven worden. Daar heb ik een aparte bijbelstudie over geschreven, namelijk studie nr. 100 over het lasteren tegen de Heilige Geest. Een zonde die de Eeuwige nooit vergeeft is afgoderij! Je kunt niet de G'd van Israël dienen en een afgod! Je moet een keuze maken, want de Eeuwige is een naijverige, jaloerse G'd. De Israëlieten gingen daarmee verschrikkelijk de fout in! Je zou toch denken dat je nooit meer aan de G'd van Israël zou twijfelen als je zoveel wonderen en tekenen had gezien als de Israëlieten in Egypte. Wat haShem allemaal deed om Zijn volk vrij te krijgen en hoe Hij ze na hun uittocht op wonderlijke wijze beschermd had tegen het machtige Egyptische leger en hen veilig door de schelfzee liet trekken, dat zou toch meer dan voldoende reden zijn om volledig op Hem te blijven vertrouwen, maar in plaats daarvan bouwden zij het gouden kalf om het te vereren en te aanbidden. Dat is een zonde die nooit en te nimmer vergeven zal worden door haShem! Niet één van hen die zich daaraan schuldig gemaakt hebben, heeft het overleefd! Dus ook Zijn vergevingsgezindheid heeft haar grenzen. Laten we ons daar goed van bewust zijn! Alle andere zonden daarentegen kunnen vergeven worden als wij de Eeuwige daar oprecht om vragen, en dat moeten we echt elke dag opnieuw doen, want ook al doen we nog zo ons best om niet te zondigen, toch wil het om de ene of andere reden niet altijd lukken en vaak zonder het zelf te beseffen gaan we steeds weer de fout in. Het is net zoals met de goede voornemens op de oudejaarsavond. Bijna iedereen heeft dan goede voornemens voor het nieuwe jaar, maar als men dan een jaar later vraagt wat daarvan terecht is gekomen, dan moet men tot zijn schande bekennen dat het helaas niet met alles gelukt is en dus heeft men weer dezelfde goede voornemens voor het nieuwe jaar als de vorige keer. Zo gaat dat jaar voor jaar. Herkent u dit? En zo is dat ook met de zonde. Mogen wij ons daarom maar daarin berusten? Wordt het zondigen daarmee oogluikend toegestaan? Nee! Natuurlijk niet! Natuurlijk moeten wij ons uiterste best doen om niet te zondigen. Natuurlijk moeten wij al datgene vermijden waarvan wij weten dat wij daarin zwak zijn. Natuurlijk moeten wij ernaar streven om G'ds geboden en inzettingen na te leven. Daarom bidden wij dagelijks in de Amida, die ook deel uitmaakt van de liturgie voor Yom haBikurim: *“Stel mijn hart open voor Uw Tora en laat mij ernaar streven Uw geboden op te volgen.”* Gehoorzaamheid moet ons antwoord zijn op de bevrijding die wij mogen

vieren op de Seideravond en op Yom haBikurim. Het is onmogelijk om uit Egypte te trekken zolang wij Egypte nog in ons hebben. Pas als wij dat loslaten zullen wij waarlijk vrij zijn en uit de derde beker kunnen drinken, waarvan Yeshua gezegd heeft: *“Drinkt allen daaruit, want dit is het bloed van Mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden!”* (מתתיהו) Matityahu [Matthéüs] 26:28).

De komst van Eliyahu

Zoals ik tijdens de Seiderviering reeds heb uitgelegd staat er in de traditionele Joodse gezinnen behalve de vier kleine bekers met wijn ook nog één grote beker op de Seidertafel. Deze vijfde beker is de beker voor אליהו הנביא Eliyahu haNavi [de profeet Elia], want er staat geschreven: *“Zie, Ik zend u de profeet Eliyahu, voordat de grote en geduchte dag van Adonai komt.”* (מלאכי) Mal'achi [Maleachi] 3:23 (NBG-vertaling 4:5). Met de Sederavond begint ליל-השמורים Leil-haShimorim, de heilige nacht van G'ddelijke Bescherming, die eens de Nacht der Verlossing was. Wat zou het natuurlijker zijn, dan dat de profeet Eliyahu juist in die nacht zou komen? Daarom verwacht men elk jaar opnieuw tegen het einde van de Seiderviering de terugkeer van Eliyahu om de spoedige komst van de Mashiach aan te kondigen. De wijn staat klaar voor hem en hij kan zo aanschuiven, want volgens de traditie is de deur voor hem door de kinderen inmiddels al wagenwijd opengezet! Wij als Messiasbelijdende gelovigen hoeven dit echter niet te doen omdat wij de komst van de Mashiach namelijk eerder verwachten dan die van Eliyahu. Ik heb het hierbij echter niet over de officiële komst van de Mashiach in Zijn volle glorie en majesteit op de wolken aan het einde van de laatste 7 jaar, maar over de komst van Yeshua in stilte om ons 3 ½ jaar eerder op te halen en naar een veilige schuilplaats te brengen bij het begin van de grote verdrukking. Het zou zelfs best nog wel eens kunnen dat onze wegname en de komst van Eliyahu op hetzelfde tijdstip gebeuren, of misschien vlak achter elkaar, maar ik ben er wel van overtuigd, dat beide gebeurtenissen tegen het einde van één en dezelfde Seiderviering zullen plaatsvinden. Welke Seiderviering? Wanneer? In welk jaar? Dat weten we niet. Maar hoe kunnen we dan wel weten dat het met Pesach zal gebeuren en niet op een willekeurig ander tijdstip? Wel, dat kunnen wij weten als wij de Geschriften nauwgezet bestuderen! Hoewel Yeshua ons in Mt 24:36 nadrukkelijk waarschuwt tegen elke poging om 'dag en uur' te berekenen, dus het exacte tijdstip van Zijn komst, geeft Hij ons toch zelfs meer dan één hint om aan de hand van bepaalde voortekenen te kunnen zien wanneer de tijd van Zijn komst nabij is. Als Yeshua spreekt over de tekenen der tijden, dan wijst Hij op iets, waarvan allen op de hoogte kunnen zijn, namelijk de periode waarin Zijn komst zal plaatsvinden! Zoals de lente haar kenmerken heeft, zo zal ook de tijd van Zijn wederkomst haar kenmerken hebben. Het is dan ook beslist geen toeval dat Yeshua in dit verband behalve rampen, oorlogen, liefdeloosheid, vervolging en wetsverachting ook de kenmerken van de jaargetijden noemt, want in het Joodse denken staan deze in nauw verband met de 'gezette tijden', dus de bijbelse feestdagen, die de Eeuwige in Zijn wet heeft vastgelegd en waarvan Hij heel nauwkeurig aan Moshe heeft gezegd op welk tijdstip en in welke jaargetijden zij gevierd moeten worden! Zo valt Pesach in de lente en Rosh haShana in het najaar, dus een half jaar later, en het zijn met name deze twee feestdagen, die door ons als 'tekenen der tijden' gezien kunnen worden. Naast het wijzen op de kenmerken van de jaargetijden gaf Yeshua ons ook het advies om met betrekking op de eindtijdgebeurtenissen de profeet Daniël te raadplegen. Daar lezen wij: *“En tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is. En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is”* (דניאל) Dani'el [Daniël] 9:26b-27). Als wij de sleutel voor het ontsluiten van de eindtijdprofetieën hanteren, die wij in יחזקאל Yechez'qel [Ezechiël] 4:6 en in במדבר Bamidbar [Numeri] 14:34 vinden, namelijk dat 1 dag gelijk staat aan 1 jaar, dan omvat de door Daniël genoemde week een periode van 7 jaar. Door de komst van de *“gruwel der verwoesting”* op de helft van de jaarweek, wordt deze verdeeld in twee periodes van elk 3½ jaar, te weten de kleine en de grote verdrukking. En met name over deze laatste 3½ jaar heeft Yeshua het in Matthéüs 24! Talrijke teksten uit Daniël en Openbaring spreken over deze periode van 3½ jaar, die gelijk staat aan 42 maanden of 1260 dagen en ook wel genoemd wordt: een tijd, tijden en een halve tijd: *“En mij*

werd een riet gegeven, een staf gelijk, met de woorden: Sta op en meet de tempel G'ds en het altaar en hen, die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang. En ik zal Mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang.” (חזירון Chizayon [Openbaring] 11:1-3). “En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door G'd bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden. - En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. - En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van G'd bewaren en het getuigenis van Yeshua hebben.” (חזירון Chizayon [Openbaring] 12:6, 13-14 en 17). “Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd, tijden en een halve tijd.” (דניאל Dani'el [Daniël] 6:25). “En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en g'dslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen.” (חזירון Chizayon [Openbaring] 13:5). Als er in de Bijbel in beeldspraak gesproken wordt over een vrouw, dan wordt daar altijd Israël mee bedoeld. De vrouw, die vervolgd wordt en zich gedurende 1260 dagen, dat is 42 maanden, 3½ jaar ofwel een tijd, tijden en een halve tijd in de woestijn zal verbergen, kan derhalve alleen maar het gelovige deel van Israël zijn. De Messiasbelijdende Joden worden door de Eeuwige zelf op arendsvleugelen in veiligheid gebracht. En hoe zit het dan met de gelovigen uit de volken? Horen zij er dan niet bij? Jazeker! Maar uitsluitend die gelovigen uit de volken, die als “wilde loten geënt zijn op de edele olijfboom Israël” (zie Romeinen 11), die de Joodse identiteit van de Gemeente en haar Verlosser erkennen en zich houden aan G'ds geboden en inzettingen.

De twee getuigen

Als wij in Openbaring 12:6 en 14 dus lezen dat de Gemeente zich gedurende 3 ½ jaar in een veilige schuilplaats zal bevinden terwijl er in Openbaring 11:3 staat, dat de twee getuigen gedurende diezelfde 3 ½ jaar in Jeruzalem zullen profeteren, dan kan het niet anders zijn, dan dat de wegname van de Gemeente en de komst van de twee getuigen op hetzelfde tijdstip zal moeten plaatsvinden. En als wij ervan uitgaan dat Yeshua twee keer zal komen, namelijk eerst heel ongemerkt in stilte om Zijn gemeente in veiligheid te brengen en 3½ jaar later om de vijanden van Zijn volk te verdelen en Zijn koningschap op aarde te aanvaarden, dan zullen er voor beide keren ook duidelijke tekenen in de Bijbel te vinden zijn die in verband gebracht kunnen worden met Pesach en Rosh haShana, en Hij gaf aan ons allen de opdracht, op deze tekenen acht te slaan! Zo zou voor iemand die goed op de hoogte is van de bijbelse feestdagen het blazen van de Shofar tijdens Rosh haShana en Yom Kipur een teken kunnen zijn voor de komst van de Mashiah op de wolken en de opstanding der doden omdat dit volgens de geschriften zal geschieden bij het blazen van een Shofar (Mt. 24:31, Opb. 11:15, 1 Kor. 15:52, 1 Tess. 4:16). Ook voor het juiste tijdstip van Zijn eerdere komst om de Zijnen in veiligheid te brengen gaf Yeshua ons een duidelijke aanwijzing: “Want ik zeg u, gij zult Mij van nu aan niet meer zien, totdat gij zegt: Gezegend Hij, die komt in de naam van Adonai!” (Mt. 23:39, Lc 13:35). Wanneer zal dit dan worden gezegd? Zoals wij enkele dagen geleden op de Seideravond hebben gezien en gehoord, vormen deze woorden uit Psalm 118:26, in het Hebreeuws “Baruch haba b'Shem Adonai” een vast onderdeel van het Halel, de lofzang ter afsluiting van de Seiderviering van Pesach! Tussen Pesach en Rosh haShana ligt precies een half jaar en als de wederkomst van Yeshua en de opstanding van de doden bij het blazen van de laatste Shofar aan het einde van de zeven jaar met Rosh haShana zal plaatsvinden dat zal de wegname van de gemeente evenals de komst van de twee getuigen 3 ½ jaar eerder met Pesach geschieden. Dat lijkt mij wel voor de hand liggend. Maar wie zijn deze twee getuigen? Op deze vraag geeft de Bijbel geen rechtstreeks antwoord, want in het betreffende stuk in Openbaringen 11 worden hun namen niet genoemd. Op grond van het verhaal over de verheerlijking van Yeshua op de berg Tavor [Tabor] in מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 17:1-8 en Lucas 9:28-36 zijn er wel velen

van overtuigd, dat deze twee getuigen Moshe [Mozes] en Eliyahu [Elia] moeten zijn, omdat zij als vertegenwoordigers van de wet en de profeten daar samen in heerlijkheid verschenen en met Yeshua spraken. Moshe [Mozes], de leider van de eerste exodus en Eliyahu [Elia], de voorbode van de Messiaanse exodus, spraken op de berg der verheerlijking met Yeshua over Zijn eigen exodus, die Hij in Jeruzalem zou volbrengen! Daarom wordt Moshe door velen als een van de twee getuigen genoemd en daar zit natuurlijk wel een bepaalde logica in, want als hij samen met Eliyahu aan Yeshua en de daarbij aanwezige discipelen kon verschijnen, dan zou hij ook samen met Eliyahu als profeet kunnen optreden in de tijd van de grote verdrukking. Maar dat lijkt mij persoonlijk onmogelijk, want dan zou hij namelijk volgens Openbaring 11:7 voor de tweede keer moeten sterven. In tegenstelling tot Eliyahu is Moshe immers al gestorven hetgeen in het laatste hoofdstuk van de Tora geschreven staat: *“Toen stierf Moshe, de knecht van Adonai, aldaar in het land Moav, volgens het woord van de Eeuwige. En Hij begroef hem in een dal in het land Moav, tegenover Beit-Pe’or, en niemand heeft zijn graf geweten tot op de huidige dag. Moshe was honderd twintig jaar oud, toen hij stierf...”* (דברים D'varim [Deuteronomium] 34:5-7). Moshe was dus al een keer gestorven en twee keer sterven zou in tegenspraak zijn met Hebrëen 9:27-28, waar nadrukkelijk gezegd wordt: *“En zoals het de mensen beschikt is, eenmaal te sterven en daarna het oordeel, zo zal ook de Mashiah, nadat Hij Zich eenmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten.”* Daarom kan Moshe volgens mij nooit één van de twee getuigen zijn. Van Eliyahu daarentegen weten wij het vrijwel zeker, want dat blijkt onder andere uit מלאכים M'lachim bet [2 Koningen] 2:11. In deze tekst lezen wij dat Eliyahu levend door de Eeuwige van de aarde is weggenomen: *“En, terwijl zij voortgingen, al wandelende en sprekende, zie, een vurige wagen en vurige paarden, en die maakten scheiding tussen ons beiden. Alzo voer Eliyahu in een storm ten hemel.”* Volgens deze tekst werd Eliyahu dus in de hemel opgenomen, zonder eerst te sterven, maar hij zal daar niet voorgoed blijven, want de profeet Mal'achi profeteerde over zijn terugkomst tijdens de jaren van de grote verdrukking het volgende: *“Zie, Ik zend u de profeet Eliyahu, voordat de grote en geduchte dag van Adonai komt.”* (מלאכי Mal'achi [Maleachi] 3:23 (NBG-vertaling 4:5)). Zoals Yochanan haMat'bil [Johannes de Doper] volgens מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 17:10-13 in de geest van Eliyahu de weg had bereid voor de eerste komst van Yeshua, zo zal Eliyahu in de laatste dagen in hoogst eigen persoon terugkomen om de weg te bereiden voor de tweede komst van Yeshua. Sinds mensen heugen is het lezen van de profetie over Eliyahu een belangrijk element in de viering van Pesach en daarom kijken de Joden elk jaar op de Seideravond uit naar de komst van Eliyahu. In vrijwel elk Joods gezin waar ter wereld ook heeft men tot de dag van vandaag zelfs een plek voor hem aan tafel en wordt er voor hem nog altijd de traditionele beker wijn op tafel gezet. De beker van Eliyahu is van oudsher een grote kelk. Volgens de traditie zal Eliyahu uit deze beker drinken. In veel gezinnen heeft men de gewoonte om de beker door te geven aan alle deelnemers aan de Seider als blijkt, dat Eliyahu nog steeds niet gekomen is. Daarom blijft het elk jaar opnieuw een verrassing wat er gaat gebeuren, want als de gastheer de beker voor hem inschenkt, dan moet hij verschijnen. Zodra de beker van Eliyahu tot de rand is gevuld, worden de kinderen met grote verwachting naar de deur gestuurd om te kijken of hij al buiten staat. Zij openen de deur om de profeet binnen te laten. Eigenlijk is deze traditie niet kosher, want als dat in alle Joodse gezinnen tegelijkertijd gebeurt, dan gaat men er in principe van uit, dat Eliyahu alomtegenwoordig zou zijn hetgeen uiteraard slechts bij de Eeuwige het geval is. Dat is voor ons dus een reden temeer om hier niet aan mee te doen. Na het inschenken van de vierde beker wordt ook de beker van Eliyahu ingeschonken. Vervolgens spreekt de gastheer de volgende B'racha uit: *“Gezegend zijt Gij, Eeuwige, onze G'd, Koning van het heelal, Gij die de vrucht van de wijnstok hebt geschapen! Stort uw toorn uit over de volken, die U niet erkennen en over de koninkrijken die uw Naam niet aanroepen. Want zij hebben Ya'akov verslonden en zijn land vernield. Stort Uw woede op hen en laat het vuur van Uw toorn hen achterhalen en hen vernietigen van onder uw hemel.”* Deze woorden geven een duidelijke omschrijving van de centrale rol die Eliyahu zal vervullen in het plan van haShem, want in de directe context van diens komst, vraagt de gastheer om het oordeel van de Verdrukking! Eerlijk gezegd zou ik dit geen B'racha willen noemen, want hierbij is eerder sprake van een vervloeking dan van een zegening. Hoe dan ook, tijdens dit onderdeel van de Pesach

Seider staat men eventjes stil bij het feit, dat als Eliyahu komt, dit het moment zal zijn dat G'ds toorn wordt uitgestort. Hij is de voorbode van G'ds toorn! Maar Eliyahu komt niet alleen, want Openbaring 11 spreekt over twee getuigen. Indien Moshe echter niet de tweede getuige kan zijn, wie is het dan wel? Eigenlijk is het antwoord op deze vraag heel simpel, want behalve Eliyahu is er slechts één persoon, die zonder te sterven werd opgenomen in de hemel: Chanoch [Henoch]! In בְּרֵאשִׁית B'reshit [Genesis] 5:24 lezen wij: *“En Chanoch [Henoch] wandelde met G'd, en hij was niet meer, want G'd had hem opgenomen.”* In het “Boek des Oprechten”, waar de TeNaCH in יְהוֹשׁוּעַ Yehoshua [Jozua] 10:13 en in שְׁמוּאֵל Sh'muel bet [2 Samuël] 1:18 in positieve zin naar verwijst, wordt de opname van Chanoch beschreven op een wijze die een opmerkelijke overeenkomst vertoont met die van Eliyahu: *“...en op de zevende dag steeg Chanoch [Henoch] in een wervelwind met vurige paarden en wagens ten hemel.”* (סֵפֶר הַיָּשָׁר Sefer haYashar [Boek des Oprechten] 1:36). Op grond van het feit dat beiden zonder te sterven in de hemel zijn opgenomen mogen wij er dus van uitgaan dat Chanoch en Eliyahu de twee getuigen zijn die in Openbaringen 11 worden genoemd. Ook in Joodse bronnen worden Chanoch en Eliyahu samen genoemd. In סֵפֶר חֲנוּךְ Sefer Chanoch [het Boek van Henoch] staat in hoofdstuk 90 zijn terugkeer op aarde samen met Eliyahu beschreven. Chanoch en Eliyahu zullen gezamenlijk vanuit de hemel naar de aarde worden gezonden en te midden van hun volk Israëel geplaatst om te profeteren en G'ds oordeel aan te kondigen. Tertullianus (155-220 n.Chr) was één van de eerste christelijke theologen die ervan uitgingen dat Chanoch en Eliyahu de twee getuigen zijn. Hij schreef dat zij naar de aarde zullen terugkeren om een belangrijke rol te vervullen in de eindtijd. Welke rol dat zal zijn en welke gebeurtenissen er rondom deze beide getuigen zullen plaatsvinden, lezen wij in hoofdstuk 11 van het boek der Openbaring, dat wij nu vers voor vers willen bestuderen.

Vers 1 t/m 3: “En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk, met de woorden: Sta op en meet de tempel G'ds en het altaar en hen, die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang. En ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang.”

Deze tekst laat duidelijk zien dat er gedurende de twaalfhonderd zestig dagen van de grote verdrukking deze twee bijzondere getuigen als boodschappers van de Eeuwige in Israël actief zullen zijn. Dat is tweeënveertig maanden, ofwel 3½ jaar. Het werk van de beide getuigen zal in de eerste plaats bestaan uit profeteren. Zoals u weet hebben bijna 80% van alle bijbelse profetieën betrekking op de eindtijd, maar niet één van de profeten zou deze eindtijdprofetieën ooit in vervulling zien gaan. Zelfs Daniël [Daniël], Yeshayahu [Jesaja], Yir'm'yahu [Jeremiah] en Yechez'q'el [Ezechiël] maakten de vervulling van hun eigen profetieën niet mee, *“want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot in de eindtijd!”* zegt de Eeuwige in דָּנִיֵּאל Dani'el [Daniël] 12:9. Pas in de eindtijd zal de Eeuwige door Zijn twee eindtijdprofeten Chanoch en Eliyahu de volle betekenis van deze profetieën openbaren, die eeuwenlang voor de mensheid verborgen zijn gebleven en zij zullen getuige zijn van de vervulling van alles wat door al Zijn profeten van weleer opgetekend werd. Deze twee getuigen zullen bekleed zijn met zakken, om het volk Israëel duidelijk te maken, dat er een periode van rouw zal komen omdat dan de tijd van זְכַרְיָה Z'char'ya [Zacharia] 12 zal zijn aangebroken, de tijd van Jeruzalems benauwdheid, waarin zij Hem zullen zien, die zij doorstoken hebben en over Hem zullen weeklagen zoals men over een eniggeboren zoon weeklaagt. Vandaar dat zij bekleed zullen zijn met zakken. Evenals de broers van Yosef [Jozef] zich uiteindelijk onder tranen voor hun eens verstoten broer neerbogen, zo zal het overblijfsel van Israël zijn lang verworpen Mashiach [Messias] aanvaarden bij Zijn wederkomst, die door de twee getuigen zal worden aangekondigd.

Vers 4: “Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor het aangezicht van de Heer der aarde staan.”

Chanoch en Eliyahu worden door de Eeuwige de twee olijfbomen en de twee kandelaars genoemd. Deze symboliek is gebaseerd op זְכַרְיָה Z'char'ya [Zacharia] 4:2-3. De profeet werd toen door een engel uit de slaap gewekt met de vraag wat hij gezien had. Z'char'ya gaf hem als

antwoord: "Ik zie daar een kandelaar, geheel van goud, met een oliehouder aan zijn top; hij heeft zeven lampen, en telkens zeven toevoerbuizen voor de lampen erbovenop; en twee olijfbomen steken boven hem uit, de ene rechts en de andere links van de oliehouder." Op zijn vraag naar de betekenis van de kandelaar met de zeven lampen gaf de engel hem een uitleg met dezelfde symboliek die in חז"ל Chizayon [Openbaring] 1:12-20 ook aan Yochanan [Johannes] werd gegeven met betrekking op de zeven gemeenten. Daarna vroeg de profeet verder: "Wat betekenen deze twee olijfbomen rechts en links van de kandelaar? Andermaal nam ik het woord en vroeg hem: Wat betekenen de twee olijftakken, die door twee gouden buizen het goud van zich doen uitvloeien? En hij zeide tot mij: Weet gij niet, wat zij betekenen? Ik antwoordde: Neen, mijn heer. Toen zeide Hij: het zijn de twee gezalfden die vóór de Heer van de ganse aarde staan." (זכריה Z'char'ya [Zacharia] 4:11-14). Deze twee gezalfden zijn de twee getuigen uit Openbaring 11: Chanoch en Eliyahu!

Vers 5: "En indien iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en het verslindt hun vijanden; en indien iemand hun schade wil toebrengen, moet hij zó de dood vinden."

Als שוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ Soten haMashiach [de Antichrist] zijn machtsbasis in Israël zal hebben en volgens 2 Thessalonicenzen 2:4 in de herbouwde Tempel gaat zitten, dan bevinden de twee getuigen zich in Jeruzalem letterlijk in het hol van de leeuw. Het is dan ook niet zo vreemd dat daar ook tegenstanders zullen zijn die hen dusdanig zullen haten, dat zij hen zelfs zouden willen lynchen. De Eeuwige zal dat echter niet toelaten en aan Zijn twee getuigen bovennatuurlijke bescherming geven, want zij mogen geen letsel oplopen en niet sterven totdat hun taak vervuld is.

Vers 6: "Dezen hebben de macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt gedurende de dagen van hun profeteren; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te veranderen en om de aarde te slaan met allerlei plagen, zo dikwijls zij willen."

Nog nooit in de geschiedenis van de mensheid heeft de Eeuwige zoveel macht gegeven aan Zijn profeten dan aan de twee getuigen tijdens de grote verdrukking, en dan ook nog op zo'n wereldomvattende schaal. De Eeuwige zal hen onvoorstelbare rampen laten veroorzaken en zal hen macht geven om wereldwijd de wateren te vervuilen en de aarde met allerlei plagen te slaan! De plagen die de Eeuwige door middel van Moshe en Aharon over Egypte liet komen zoals wij op de Seideravond in de Hagada shel Pesach hadden gelezen, waren nog kleinschalig in vergelijking met datgene wat Hij door Chanoch en Eliyahu zal doen! Deze twee getuigen zullen daarom veruit de meest ontzagwekkende profeten zijn, die de G'd van Israël ooit gebruikt heeft. Hun optreden zal oordelend, straffend en wrekend zijn, want haShem zal hun de macht geven om waar ter wereld dan ook verschrikkelijke verwoestingen teweeg te brengen zo vaak en zo hevig als zij dat nodig zullen achten.

Vers 7: "En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden."

De Antichrist zal de twee getuigen die door de Eeuwige gestuurd zijn om hem te bestrijden en zijn kwalijke praktijken te ontmaskeren uiteindelijk doden, maar pas nadat zij hun taak die haShem hun te doen gegeven heeft, voltooid hebben. Totdat de Eeuwige de tijd rijp acht om toe te staan dat zij gedood zullen worden zal de Antichrist Chanoch en Eliyahu geen schade kunnen berokkenen. Pas daarna zullen zij gedood zullen worden in de straten van Jeruzalem, precies drie en een halve dag voor de wederkomst van Yeshua haMashiach.

Vers 8 en 9: "En hun lijk zal liggen op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Heer gekruisigd werd. En uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun lijk zien, drie en een halve dag, en zij laten niet toe, dat hun lijken in een graf worden bijgezet."

Als de taak van de beide getuigen na 3 ½ jaar volbracht is zullen zij door de Antichrist zelf of door zijn aanhangers ter dood gebracht worden. Hun lichamen zullen drie en een halve dag in

de straten van Jeruzalem blijven liggen en triomfantelijk tentoon gesteld worden, hetgeen ons doet denken aan de taferelen in Ramallah na het lynchen van twee Israëliische soldaten jaren geleden en de openbare tentoonstelling van Amerikaanse lijken in Irak. Mensen in de hele wereld zullen de ontzielde lichamen van de beide getuigen zien liggen op de televisie en ook op het Internet. Met deze moderne communicatiemiddelen is dat tegenwoordig mogelijk.

Vers 10: "En zij, die op de aarde wonen, zijn blijde en verheugd over hen en zullen elkander geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden."

In dit vers zien wij een duidelijk bewijs dat de Gemeente op dat moment al weggenomen moet zijn en dus niet meer aanwezig is, want hier staat namelijk, dat alle aardbewoners blij zullen zijn dat deze twee profeten die hen zo gekweld hebben, nu eindelijk niet meer leven. De mensen zullen opgelucht zijn dat ze eindelijk van deze twee lastposten af zijn. Ze verheugen zich over hun dood en ze viëren feest. Ook dit taferel hebben we vanuit het Midden-Oosten al vaker gezien op het journaal. Maar dan gebeurt het onvoorstelbare. In één klap is het afgelopen met de feestvreugde!

Vers 11: "En na die drie en een halve dag voer een levensgeest uit G'd in hen, en zij gingen op hun voeten staan en grote vrees viel op allen, die hen aanschouwden."

Nadat de lijken van Chanoch en Eliyahu 3 ½ dag lang op straat blijven liggen zal de Eeuwige een nieuwe levensgeest in hen laten komen en hen uit de dood opwekken. Zoals Yeshua uit de dood opstond, zo zullen ook de twee getuigen uit de dood opstaan in verheerlijkte lichamen. Miljoenen mensen van over de hele wereld zullen via de televisie en het Internet getuigen zijn van deze spectaculaire opstanding en iedereen die het ziet, zal ervan schrikken en vreselijk bang worden, want zij zullen dan wel beseffen met wie zij te maken hebben.

Vers 12: "En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in wolk, en hun vijanden aanschouwden hen. En te dien ure kwam er een grote aardbeving en een tiende deel der stad stortte in, en zeventuizend personen werden door de aardbeving gedood, en de overigen werden zeer bevreesd en gaven de G'd des hemels eer."

Voor de ogen van hun vijanden en misschien zelfs in een live-uitzending wereldwijd te zien zullen deze twee profeten in een wolk naar de hemel opvaren, zoals ook Yeshua na Zijn opstanding in een wolk naar de hemel opgevaren is. Op ditzelfde tijdstip zal er een massale opstanding van alle gelovigen plaatsvinden, die samen met hen ten hemel opstijgen, Yeshua tegemoet, die op komst is om Zijn volk te redden en Zijn vijanden te vernietigen. Dan zal in vervulling gaan hetgeen door Sha'ul [Paulus] in 1 Korinthiërs 15:52 en 1 Tessalonicenzen 4:14-17 is geprofeteerd: "De Shofar zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden! - Want indien wij geloven, dat Yeshua gestorven en opgestaan is, zal G'd ook zó hen die ontslapen zijn, door Yeshua wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Eeuwige: wij, levenden, die achterblijven tot de komst van Adonai, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Eeuwige zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener Shofar G'ds, nederdalen van de hemel, en zij, die in de Mashiach gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Eeuwige tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Eeuwige wezen!" Niemand weet de dag nog het uur wanneer dat zal plaats vinden, maar wij weten wel, dat de Joden elk jaar de komst van Eliyahu met Pesach verwachten en dat Yeshua ons, als Eliyahu daadwerkelijk komt, op datzelfde moment zal wegnemen om ons in veiligheid te brengen, evenals Moshe het volk Israël uit Egypte geleid heeft! Zo zal Pesach voor ons het ultieme bevrijdingsfeest zijn! Laten wij daarom alle chametz uit ons leven verwijderen om ons voor te bereiden op deze grote dag. Chag sameach!